

Πλατιά συσπείρωση των δυνάμεων της ανατρεπτικής Αριστεράς

7.01.19

Ώρα επιλογών

Μέσα στις μάχες διαμορφώθηκε μια κοινή βάση ενάντια σε κυβέρνηση, κεφάλαιο, ΕΕ, ιμπεριαλισμό και εθνικισμό

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συμβάλλει κινούμενη αποφασιστικά, ενωμένη και απευθυνόμενη στον κόσμο του αγώνα

Οι επερχόμενες πολιτικές και εκλογικές μάχες θα αποτελέσουν αντικειμενικά μια συμπύκνωση του συσχετισμού δυνάμεων μιας ολόκληρης πολιτικής περιόδου. Αυτής που άνοιξε με την «πρώτη φορά αριστερά» και ολοκληρώνεται με την εφαρμογή της μνημονιακής αστικής πολιτικής έως σήμερα.

Θα διεξαχθούν σε μια περίοδο που το «ευρωμνημόνιο» και η επιτροπεία από κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» αποδεικνύονται ένας μόνιμος γύψος για τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα και τις ελευθερίες. Σε μια περίοδο που η αστική τάξη επιδιώκει την αναβάθμιση του ρόλου της στην ευρύτερη περιοχή δεμένη στο άρμα του αμερικανονατοϊκού ιμπεριαλισμού, σε μια φάση όξυνσης των ανταγωνισμών και των πολεμικών κινδύνων, ενίσχυσης του εθνικισμού και του ακροδεξιού κινδύνου.

Ο ΣΥΡΙΖΑ επιδιώκει να κατοχυρώσει σε βάθος χρόνου την παρουσία του σαν ο κύριος αστικός πόλος, με όπλο την «ικανότητά» του να εφαρμόσει τα ευρωμνημόνια, βασική διαχωριστική γραμμή την μάχη με την «δεξιά/ακροδεξιά» και τελικό επιχείρημα το «μικρότερο κακό». **Η ΝΔ κάνει από «δεξιά» κριτική στην κυβέρνηση**. Εμφανίζει σαν «παροχολογία» οποιαδήποτε ψίχουλα πέφτουν από το φαγοπότι της ολιγαρχίας, προβάλλει μια υπεραυταρχική εκδοχή «νόμου και τάξης», συντριβής του κινήματος.

Η πολιτική κατάσταση κινείται σε ένα μεταίχμιο. Το κρίσιμο ζήτημα είναι **να καταδικαστεί αποφασιστικά ο αστικός και μνημονιακός «νέος διπολισμός»**. Να εμφανιστεί ένα μαζικό ρεύμα που θα στοχεύει στην άμεση βελτίωση των ζωής των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων, μέσα από τον αγώνα για τον κλονισμό και την ανατροπή της πολιτικής κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ, στην υπεράσπιση της ειρήνης ενάντια στην πολιτική των ΗΠΑ/ΝΑΤΟ και της ελληνικής ολιγαρχίας, σε σύγκρουση με τον αναπτυσσόμενο εθνικισμό.

Στον φιλόδοξο στόχο της ενίσχυσης ενός τέτοιου πολιτικού ρεύματος μπορεί και πρέπει να συμβάλλει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Υπάρχουν δυνάμεις που μπορούν να συνεισφέρουν στην ανάδειξη ενός τέτοιου ρεύματος.

Πρώτα από όλα πρόκειται για αγωνιστές και ρεύματα που δώσαμε μαζί τις μάχες στο εργατικό κίνημα. Που στέκονται με συνέπεια στην πάλη για τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα, ενάντια στην κυβερνητική πολιτική και την αθλιότητα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Για δυνάμεις, αγωνιστές και ρεύματα που παλέψαμε μαζί στις πολύ δύσκολες μάχες ενάντια στον εθνικισμό, τον ιμπεριαλισμό, τον πόλεμο. Που αντιτάχθηκαν στο «νατοϊκό κοσμοπολιτισμό» της κυβέρνησης και δεν λοξοκοίταξαν προς τα εθνικιστικά ακροατήρια ψάχνοντας εκεί «εκλογική πελατεία».

Σήμερα υπάρχει ένα ευρύ δυναμικό αγωνιστών που έχουν γυρίσει την πλάτη στον ΣΥΡΙΖΑ, που μέσα από διάφορους δρόμους και ταχύτητες κατανοούν τα όρια των ρεφορμιστικών προτάσεων και συνεχίζουν να αναζητούν μια άλλη ανατρεπτική, αντικαπιταλιστική αριστερά.

Ακόμα υπάρχουν οι οργανώσεις της «εκτός των τειχών αριστεράς» που με τις διαφοροποιήσεις και τις ιδιαιτερότητές τους η κάθε μια συμβάλλουν στην πολιτική μάχη και την αντικαπιταλιστική επαναστατική προοπτική.

Ανάμεσα σε όλο αυτό το δυναμικό, μέσα στις μάχες του προηγούμενου διαστήματος έχει διαμορφωθεί η δυνατότητα μιας κοινής πολιτικής βάσης. Θα συμβάλλουμε η βάση αυτή να συγκροτηθεί να εκφραστεί πολιτικά στις επερχόμενες πολιτικές και εκλογικές μάχες σε όλα τα επίπεδα!

Η πολιτική συμφωνία όλου αυτού του δυναμικού, που θα μπορούσε να αλλάξει το τοπίο στην αριστερά δεν σημαίνει ταύτιση. Σημαίνει μια πολιτική και προγραμματική αφετηρία που ξεπερνάει το όριο των συγκροτημένων ρεφορμιστικών προτάσεων τύπου ΛΑΕ και ΚΚΕ, που δεν συμβάλλουν να αναπτυχθεί το αντίπαλο δέος στην αστική πολιτική.

Η ανάδειξη του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος πάλης. Η πάλη για την **αποδέσμευση από την ΕΕ ενάντια σε αντιλήψεις «καπιταλιστικής ανάπτυξης χωρίς ευρώ» και αστικού ευρωσκεπτικισμού.** Η πάλη ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τον ευρωνατοϊκό «κοσμοπολιτισμό» της κυβέρνησης, την προσπάθεια αναβάθμισης του ρόλου της ελληνικής ολιγαρχίας στην περιοχή και τον ελληνικό εθνικισμό. Η αντίληψη πως **βασικό υποκείμενο της ανατροπής είναι το ανασυγκροτημένο μαζικό κίνημα και όχι η αστική κυβερνητική διαχείριση.** Η αποφασιστική δράση μέσα στους αγώνες σε αντιπαράθεση με την συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Η επιλογή για μετωπική δράση, πολιτική συνεργασία και συντροφική κουλτούρα. Αυτά είναι σήμερα κομβικά ζητήματα μιας πλατιάς συσπείρωσης δυνάμεων. Και αυτή η βάση υπάρχει.

Η υλοποίησή της εξαρτάται σε σημαντικό βαθμό από την ίδια την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αλλά όχι μόνο από αυτή. Το 2019 είναι χρονιά επιλογών, όχι μόνο συζητήσεων. Όλες οι δυνάμεις πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες τους!

Και πρώτα από όλα η ίδια η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να βαδίζει στο δρόμο των αποφάσεων της 4ης Συνδιάσκεψης αποφασιστικά, ενωμένη και με ανοικτή απεύθυνση σε όλο αυτόν τον κόσμο. Αντικειμενικά έχει αναδειχθεί σε κορμό των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς. Ήταν παρούσα σε όλες τις μάχες στα μέτωπα του

κοινωνικού κινήματος, του εθνικισμού, του αντιφασισμού. Δεν υποτάχθηκε στις σειρήνες του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν συμφιλιώθηκε με ρεφορμιστικά κι διαχειριστικά σχέδια.

Σε αυτή της την προσπάθεια στέκονται εχθρικά αντιδημοκρατικές πρακτικές επιβολής στο εσωτερικό της, επιλογές ουσιαστικής αγνόησης και περιφρόνησης των αγωνιστών της, τορπιλίσματος της ενότητάς της. Τέτοιες πρακτικές, αν επικρατήσουν, απομακρύνουν κάθε αγωνιστή που θα μπορούσε και θα ήθελε την συμπόρευση μαζί της. Η ANΤΑΡΣΥΑ θα τις ξεπεράσει στηριγμένη στην θέληση της πλειοψηφίας των μελών και των αγωνιστών της. Θα βαδίσει τον δρόμο της ανάπτυξης και του μετασχηματισμού της, με κέντρο τον κόσμο της, σε ζωντανό διάλογο με τις πλατιές δυνάμεις που αγωνιούν και επιμένουν για μια άλλη κατάσταση στην αριστερά.

Όμως αυτό δεν αρκεί. Όλες οι δυνάμεις που συμφωνούν στα κομβικά σημεία αυτής της αντίληψης πρέπει να μπου σε μια ενεργητική προσπάθεια κοινού πολιτικού βηματισμού. Δεν νοείται «στάση αναμονής», «αποχής από τα κεντρικοπολιτικά», περιχαράκωσης και σεχταρισμού.

Οι καιροί δεν περιμένουν. **Έχουμε μια κυβέρνηση που διαχειρίζεται την καπιταλιστική επίθεση** εμφανιζόμενη ως «αριστερά». **Η πολιτική του κεφαλαίου φουντώνει τα ρεύματα του εθνικισμού και της ακροδεξιάς** σε όλη την Ευρώπη. **Το στοίχημα εάν θα στραφεί η λαϊκή δυσaréσκεια αριστερά ανατρεπτικά** και όχι εθνικιστικά/ακροδεξιά, εάν θα υψωθούν φραγμοί στην επίθεση, εάν θα πολλαπλασιαστούν οι «νάρκες» για το σύστημα είναι τόσο μεγάλο που αξίζει να πάρουμε όλοι «τα ρίσκα μας».

Αντώνης Δραγανίγος, μέλος του ΠΣΟ της ANΤΑΡΣΥΑ, εφημερίδα ΠΡΙΝ 5/1/2019

[Tweet](#)
